

Bruxelles, den 7. juni 2023
(OR. en)

10038/23

**Interinstitutionel sag:
2022/0400(COD)**

**SOC 417
ANTIDISCRIM 119
GENDER 120
JAI 760
FREMP 169
CODEC 997**

NOTE

fra:	De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling)
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	9541/23
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om standarder for ligestillingsorganer på området ligebehandling af og lige muligheder for kvinder og mænd i forbindelse med beskæftigelse og erhverv og om ophævelse af artikel 20 i direktiv 2006/54/EF og artikel 11 i direktiv 2010/41/EU - <i>Generel indstilling</i>

I. INDLEDNING

Den 7. december 2022 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om standarder for ligestillingsorganer på området ligebehandling af og lige muligheder for kvinder og mænd i forbindelse med beskæftigelse og erhverv og om ophævelse af artikel 20 i direktiv 2006/54/EF og artikel 11 i direktiv 2010/41/EU.

I henhold til ovennævnte direktiver skal alle medlemsstater udpege "ligebehandlingsorganer" til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Ligebehandlingsorganer yder bistand til ofre for forskelsbehandling, gennemfører uafhængige undersøgelser, offentliggør rapporter og fremsætter henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling. I øjeblikket varierer ligebehandlingsorganernes mandat og beføjelser betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Det foreslåede direktiv har til formål at styrke deres rolle og uafhængighed og fastsætte minimumsstandarder for deres funktion.

Forslaget er baseret på artikel 157, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (almindelig lovgivningsprocedure), der giver EU kompetence til at vedtage foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi. Forslaget blev vedtaget af Kommissionen sammen med et andet forslag om standarder for ligebehandlingsorganer baseret på artikel 19, stk. 1, i TEUF (særlig lovgivningsprocedure)¹.

De nationale parlamenter i IT og PT og et af parlamentets to kamre (senatet) i CZ afgav udtalelser om Kommissionens forslag. Parlamentet i LT vedtog også en beslutning om forslaget².

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 22. marts 2023³.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 2. februar 2023⁴.

I Europa-Parlamentet har Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) fælles ansvar for sagen. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning.

EE har opretholdt et parlamentarisk undersøgelsesforbehold.

¹ Jf. dok. 10027/23.

² Kommissionen har ikke krævet en revision af forslaget.

³ Dok. 8910/23.

⁴ Dok. 6296/23.

II. STATUS OVER RÅDETS ARBEJDE

Under Socialgruppens⁵ gennemgang af forslaget har formandskabet foretaget en omfattende revision af teksten for at løse de betænkeligheder, som delegationerne har givet udtryk for. Mange af de ændringer, der er indført, har til formål at tage hensyn til de eksisterende nationale systemers forskelligartethed og særegenheder, idet alle medlemsstater allerede har oprettet ligebehandlingsorganer inden for rammerne af deres respektive retlige og administrative rammer.

De vigtigste ændringer omfatter:

1. Begrebet ligebehandlingsorganernes uafhængighed i artikel 3 er blevet præciseret, navnlig med hensyn til deres organisatoriske og interne struktur og udøvelsen af deres forskellige kompetencer.
2. Der blev også foretaget ændringer i artikel 4 for at sikre, at ligebehandlingsorganerne får tilstrækkelige ressourcer, samtidig med at der gives tilstrækkelig fleksibilitet til at tage hensyn til de forskellige nationale sammenhænge og systemer.
3. For at skabe større klarhed har formandskabet opdelt artikel 8 i to artikler, den ene om "undersøgelser" (artikel 8) og den anden om "udtalelser og afgørelser" (artikel 8a).
4. Medlemsstaternes valgmuligheder med hensyn til at give ligebehandlingsorganer beføjelser til føre retssager i henhold til artikel 9 er blevet revideret for at tage hensyn til, at medlemsstaternes retssystemer er meget forskellige.

⁵ Møderne blev holdt den 10. og 20. januar, den 7. februar, den 2. marts, den 20.-21. marts, den 18.-19. april og den 15. og 25. maj 2023.

5. Med hensyn til de overvågnings- og rapporteringsmekanismer, der er omhandlet i artikel 16, præciseres det i den nuværende tekst, at indikatorerne fastlægges ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren. Desuden fastsætter den reviderede tekst en frist (*24 måneder efter datoen for direktivets ikrafttræden*), inden for hvilken Kommissionen skal vedtage gennemførelsesretsakten, og præciserer, at indikatorerne vil vedrøre "funktionen af ligebehandlingsorganer, der er udpeget i henhold til dette direktiv", og ikke de praktiske virkninger af direktivet som sådan.
6. Gennemførelsesperioden er blevet ændret til 36 måneder i modsætning til 18 måneder i Kommissionens forslag.

III. FORMANDSKABETS KOMPROMISFORSLAG

Den 31. maj forelagde formandskabet Coreper en kompromistekst⁶ med henblik på at nå frem til en generel indstilling på samlingen i EPSCO-Rådet den 12. juni 2023. Et stort flertal af delegationerne støttede formandskabets tekst. Én delegation ønskede ændringer af bestemmelserne om overvågning og rapportering (betragtning 43 og artikel 16), mens en anden delegation fortsat gav udtryk for betænkeligheder og tog undersøgelsesforbehold.

Med henblik på at sikre et stærkt mandat og den bredest mulige støtte fra delegationerne udarbejdede formandskabet et nyt kompromisforslag⁷, som blev forelagt Coreper den 7. juni 2023. Formandskabet omformulerede artikel 8 om de undersøgelsesbeføjelser, der skal tillægges ligebehandlingsorganer, og indførte et nyt punktum i artikel 16 om overvågning og rapportering, hvoraf det fremgår, at indikatorerne for ligebehandlingsorganernes funktion ikke må have til formål at lave ranglister eller fremsætte specifikke henstillinger til de enkelte medlemsstater.

Næsten alle delegationer kunne bakke op om den nye kompromistekst, og ingen delegationer var imod den.

⁶ Dok. 9443/23.

⁷ Dok. 9541/23.

IV. KONKLUSION

EPSCO-Rådet opfordres til at nå frem til en generel indstilling til teksten, som den foreligger i bilaget til denne note, og til at give formandskabet mandat til at indlede forhandlinger om sagen med repræsentanterne for Europa-Parlamentet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om standarder for ligebehandlingsorganer på området ligebehandling af og lige muligheder
for kvinder og mænd i forbindelse med beskæftigelse og erhverv og om ændring af direktiv
2006/54/EF og direktiv 2010/41/EU**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 157, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse¹⁰,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

⁸ EUT C af , s. .

⁹ EUT C af , s. .

¹⁰ EUT C af , s. .

- (1) I traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkendes retten til lighed og retten til ikkeforskelsbehandling som grundlæggende værdier for Unionen¹¹, og Unionen har allerede vedtaget flere direktiver om forbud mod forskelsbehandling.
- (2) I henhold til artikel 157, stk. 3, i TEUF, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.
- (3) Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumskrav til ligebehandlingsorganers funktion for at gøre dem mere effektive og sikre deres uafhængighed med henblik på at styrke anvendelsen af princippet om ligebehandling, jf. Rådets direktiv 2006/54/EF¹² og 2010/41/EU¹³.
- (4) Direktiv 2006/54/EF forbyder forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med adgang til beskæftigelse og erhverv, herunder forfremmelse, og til erhvervsuddannelse, arbejdsvilkår, herunder løn, og erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger.
- (5) Direktiv 2010/41/EU forbyder forskelsbehandling mellem mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

¹¹ Artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"), artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") samt chartrets artikel 21, 23 og 26.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF (EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1).

- (6) I henhold til direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU skal medlemsstaterne udpege et eller flere organer, der skal fremme, herunder evaluere, overvåge og støtte, ligebehandling af alle personer uden forskelsbehandling af de grunde, der er nævnt i de respektive direktiver (herefter "ligebehandlingsorganer"). Medlemsstaterne skal i henhold til direktiverne sikre, at ligebehandlingsorganer også har kompetence til at give ofre uvildig bistand, foretage uvildige undersøgelser af forskelsbehandling, offentliggøre uvildige rapporter og fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende forskelsbehandling. I henhold til direktiverne skal medlemsstaterne også sikre, at organernes opgaver omfatter udveksling af oplysninger med tilsvarende europæiske organer, f.eks. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.
- (7) Rådets direktiv 2000/43/EF¹⁴ og 2004/113/EF¹⁵ indeholder også bestemmelser om udpegelse af ligebehandlingsorganer til fremme, evaluering og overvågning af samt til støtte for ligebehandling af alle personer uden forskelsbehandling på grund af køn.
- (8) Alle medlemsstater har oprettet ligebehandlingsorganer i henhold til direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Der er indført et forskelligartet system af ligebehandlingsorganer, og der er opstået god praksis. Mange ligebehandlingsorganer står imidlertid over for udfordringer, navnlig med hensyn til de ressourcer, den uafhængighed og de beføjelser, de skal have for at udføre deres opgaver.
- (9) Direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU giver medlemsstaterne en bred skønsmargen med hensyn til ligebehandlingsorganernes opbygning og funktion. Som et resultat heraf er der betydelige forskelle mellem medlemsstaternes ligebehandlingsorganer, for så vidt angår deres mandater, kompetencer, strukturer, ressourcer og operationelle funktion. Dette betyder også, at beskyttelsen mod forskelsbehandling varierer fra medlemsstat til medlemsstat.

¹⁴ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

¹⁵ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37).

- (10) For at sikre, at ligebehandlingsorganer effektivt kan bidrage til håndhævelsen af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU ved at fremme ligebehandling, forebygge forskelsbehandling og tilbyde bistand til alle enkeltpersoner og grupper, der udsættes for forskelsbehandling, med henblik på adgang til klage og domstolsprøvelse i hele Unionen, er det nødvendigt at vedtage minimumsstandards for disse organers funktion. De nye standarder tager hensyn til Kommissionens henstilling 2018/951¹⁶ og bygger på nogle af dens bestemmelser og den tilgang, der anbefales deri. De bygger også på andre relevante instrumenter, f.eks. generel henstilling nr. 2¹⁷ om ligebehandlingsorganer vedtaget af Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI) og Parisprincipperne¹⁸ vedtaget af De Forenede Nationer, som finder anvendelse på nationale menneskerettighedsinstitutioner.
- [(11) De samme minimumsstandards for ligebehandlingsorganers funktion med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af direktiv 79/7/EØF¹⁹, 2000/43/EF, 2000/78/EF²⁰ og 2004/113/EF, er omhandlet i direktiv (EU) .../... *om standarder for ligebehandlingsorganer på området ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv mellem personer uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og ligebehandling af kvinder og mænd med hensyn til social sikring og i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser og om ændring af direktiv 2000/43/EF og direktiv 2004/113/EF*²¹.]

¹⁶ Kommissionens henstilling (EU) 2018/951 af 22. juni 2018 om standarder for ligestillingsorganer (EUT L 167 af 4.7.2018, s. 28).

¹⁷ ECRI, revideret generel henstilling nr. 2 "Equality Bodies to combat racism and intolerance at national level" – vedtaget den 13. juni 1997 og revideret den 7. december 2017.

¹⁸ Principper vedrørende nationale institutioners status ved Generalforsamlingens resolution 48/134 af 20. december 1993.

¹⁹ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24).

²⁰ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

²¹ COM(2022) 689.

- (12) Dette direktiv bør finde anvendelse på ligebehandlingsorganernes indsats på de områder, der er omfattet af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Standarderne bør kun vedrøre ligebehandlingsorganernes funktion og bør ikke udvide disse direktivers materielle eller personelle anvendelsesområde.
- (13) Dette direktiv finder anvendelse på ligebehandlingsorganer, når de bekæmper forskelsbehandling, der er omfattet af direktiv (EU) 2019/1158 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner i medfør af henvisningen i nævnte direktivs artikel 15 til artikel 20 i direktiv 2006/54/EF, der erstattes af bestemmelser i dette direktiv.
- (14) Direktiv (EU) 2023/970²² om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigthed og håndhævelsesmekanismer bør kun betragtes som *lex specialis* til direktiv 2006/54/EF for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet deri. Dette direktiv bør ikke berøre mere specifikke bestemmelser om ligebehandlingsorganer i direktiv (EU) 2023/970.
- (15) I forbindelse med fremme af ligebehandling, forebyggelse af forskelsbehandling, indsamling af data om forskelsbehandling og bistand til ofre for forskelsbehandling bør ligebehandlingsorganer være særligt opmærksomme på forskelsbehandling på grund af flere af de grunde, der er beskyttet af direktiv 79/7/EØF, 2000/43/EF, 2000/78/EF, 2004/113/EF, 2006/54/EF og 2010/41/EU.
- (15a) (ny) Medlemsstaterne bør udpege et eller flere organer, der skal udøve de kompetencer, der er fastlagt i dette direktiv. Medlemsstaterne kan fordele kompetencerne mellem flere ligebehandlingsorganer, f.eks. ved at give et organ opgaver vedrørende forebyggelse af forskelsbehandling, fremme af ligebehandling og bistand til ofre og et andet organ beslutningsfunktioner. Dette direktiv berører ikke de kompetencer, som arbejdstilsyn eller andre håndhævende organer samt arbejdsmarkedets parter har.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/970 af 10. maj 2023 om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigthed og håndhævelsesmekanismer (EUT L 132 af 17.5.2023, s. 21).

- (16) Ligebehandlingsorganer kan kun opfylde deres rolle effektivt, hvis de er i stand til at handle i fuld uafhængighed uden at være underlagt udefrakommende indflydelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe en række foranstaltninger, der bidrager til ligebehandlingsorganernes uafhængighed. Ligebehandlingsorganer, der udøver kompetencer, der er fastlagt i dette direktiv, kan være en del af et ministerium eller en anden organisatorisk enhed, forudsat at deres uafhængighed er sikret. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres kompetencer bør ligebehandlingsorganerne bevare deres uafhængighed for så vidt angår enhver udefrakommende indflydelse, det være sig direkte eller indirekte, ved at afstå fra at søge eller modtage instrukser fra nogen. Ligebehandlingsorganer bør kunne forvalte deres egne finansielle og andre ressourcer, herunder ved at udvælge og forvalte deres eget personale, og de bør kunne fastsætte deres egne prioriteter inden for de eksisterende retlige rammer. Medarbejdere, der har en beslutningstagende eller ledende stilling, uanset om den er fast eller midlertidig, såsom lederen af ligebehandlingsorganet eller dennes stedfortræder, og, hvor det er relevant, medlemmer af bestyrelsen, bør være uafhængige, kvalificerede til deres stilling og udvalgt gennem en gennemsigtig procedure. Gennemsigtigheden i denne procedure kan sikres ved f.eks. at offentliggøre stillingsopslag.
- (17) Medlemsstaterne bør sikre, at ligebehandlingsorganernes interne struktur, f.eks. den interne organisation og de interne procedurer, giver dem mulighed for en uafhængig og, hvor det er relevant, upartisk udøvelse af deres forskellige kompetencer, ved at indføre passende garantier, når ligebehandlingsorganer har potentielt modstridende opgaver, navnlig når nogle af disse opgaver fokuserer på støtte til formodede ofre. Ligebehandlingsorganer bør navnlig handle upartisk, når de gennemfører en undersøgelse eller vurderer en sag, navnlig når ligebehandlingsorganet har bindende beslutningsbeføjelser.
- (17a) Hvis ligebehandlingsorganet er en del af et organ med flere mandater såsom en ombudsmand med et bredere mandat eller en national menneskerettighedsinstitution, bør den interne struktur i et sådant organ med flere mandater sikre en effektiv udøvelse af det specifikke ligestillingsmandat.

- (18) Gennem deres respektive nationale budgetprocedurer bør medlemsstaterne sikre, at ligebehandlingsorganerne modtager tilstrækkelige ressourcer, da dette er afgørende for, at de kan fungere effektivt og udføre deres opgaver, herunder kvalificeret personale, passende lokaler og infrastruktur til at udføre hver af deres opgaver effektivt, inden for en rimelig frist eller inden for de frister, der er fastsat i national ret.
- (18a) Det er vigtigt, at tildelingen af finansielle ressourcer forbliver stabil, planlægges på et flerårigt grundlag og sætter ligebehandlingsorganerne i stand til at dække omkostninger, der kan være vanskelige at forudse, f.eks. i tilfælde af flere klager og sagsomkostninger og anvendelse af automatiserede systemer. Det er afgørende at være opmærksom på de muligheder og risici, der er forbundet med brugen af automatiserede systemer, herunder kunstig intelligens. Ligebehandlingsorganer bør især være udstyret med passende menneskelige og tekniske ressourcer, navnlig for på den ene side at sætte dem i stand til at anvende automatiserede systemer til deres arbejde og på den anden side vurdere, om sådanne systemer overholder reglerne om ikkeforskelsbehandling. Hvis ligebehandlingsorganet er en del af et organ med flere mandater, bør de ressourcer, der er nødvendige, for at det kan varetage sit ligestillingsmandat, sikres.
- (19)
- (20) Ligebehandlingsorganer har sammen med andre aktører en central rolle i forebyggelsen af forskelsbehandling og fremme af ligestilling. For at tackle de strukturelle aspekter af forskelsbehandling og bidrage til sociale forandringer bør ligebehandlingsorganer have beføjelse til at udføre aktiviteter til forebyggelse af forskelsbehandling af de grunde og på de områder, der er omfattet af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, og til fremme af ligebehandling. Sådanne aktiviteter kan omfatte udveksling af god praksis, positiv særbehandling og integration af ligestillingsaspektet blandt offentlige og private enheder, og at de gives relevant uddannelse, information, rådgivning, vejledning og støtte. Det er også altafgørende, at ligebehandlingsorganerne kommunikerer med relevante interessenter og deltager i den offentlige debat.

- (21) Ud over forebyggelse er det en central opgave for ligebehandlingsorganerne at yde bistand til formodede ofre for forskelsbehandling. Denne bistand bør altid som minimum omfatte meddelelse af vigtige oplysninger til klagere, herunder oplysninger om, hvorvidt klagen vil blive henlagt, eller om der er grund til at forfølge den videre, medmindre klagen er indgivet anonymt. Medlemsstaterne er ansvarlige for at fastlægge de nærmere regler for, hvordan ligebehandlingsorganet skal underrette klagerne, herunder tidsrammen for processen eller retssikkerhedsgarantier mod gentagne eller urimelige klager.
- (22) For at sikre, at alle formodede ofre kan klage, bør det være muligt at indgive klager på forskellige måder. Ifølge Kommissionens henstilling 2018/951 bør det være muligt at indgive klager til ligebehandlingsorganer på et sprog, som klageren har valgt, og som almindeligvis anvendes i den medlemsstat, hvor ligebehandlingsorganet er beliggende. For at afhjælpe en af årsagerne til manglende anmeldelse, nemlig frygt for repressalier, bør ligebehandlingsorganer informere formodede ofre om de gældende fortrolighedsregler.
- (23) For at give mulighed for hurtig og økonomisk overkommelig udenretslig løsning af tvister bør medlemsstaterne give parterne mulighed for at søge alternativ tvistbilæggelse som tilbudt af ligebehandlingsorganet selv eller af en anden eksisterende kompetent enhed. Hvis en sådan proces afsluttes uden en løsning, eller hvis resultatet afvises af en af parterne, bør parterne ikke forhindres i at gå rettens vej. Medlemsstaterne bør fastlægge de nærmere bestemmelser for proceduren for alternativ tvistbilæggelse i henhold til national ret og praksis.
- (24) Hvis ligebehandlingsorganerne har mistanke om en mulig overtrædelse af princippet om ligebehandling som fastsat i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, bør de kunne foretage undersøgelser, navnlig efter en klage eller på eget initiativ.

- (25) Bevismateriale er vigtigt for at afgøre, om forskelsbehandling har fundet sted, og det findes ofte ikke hos det formodede offer. Ligebehandlingsorganerne bør derfor kunne få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om der er sket forskelsbehandling, og samarbejde med andre kompetente organer, som kan omfatte de relevante offentlige tjenester, f.eks. arbejdstilsyn eller uddannelsestilsyn, og arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne bør fastlægge en passende ramme for udøvelsen af denne kompetence i overensstemmelse med nationale regler og procedurer. Medlemsstaterne kan overdrage gennemførelse af undersøgelser til et andet kompetent organ i overensstemmelse med national ret og praksis. For at undgå overlapning af processer bør et sådant kompetent organ på ligebehandlingsorganets anmodning give det oplysninger om resultaterne af undersøgelsen, når processen er afsluttet.
- (26) På grundlag af det bevismateriale, der er indsamlet, bør ligebehandlingsorganerne forelægge deres vurdering af klagen. Medlemsstaterne bør fastsætte den juridiske karakter af denne vurdering, som kan være en ikkebindende udtalelse eller en bindende afgørelse. Begge bør omfatte en begrundelse for vurderingen og eventuelt omfatte foranstaltninger til at afhjælpe enhver konstateret overtrædelse af princippet om ligebehandling og forebygge yderligere tilfælde, idet der tages hensyn til den forskellige karakter af udtalelser og afgørelser. For at sikre, at ligebehandlingsorganernes arbejde er effektivt, bør medlemsstaterne indføre passende mekanismer til at følge op på udtalelser og fuldbyrde afgørelser.
- (27) Ligebehandlingsorganerne bør som minimum kunne offentliggøre sammendragene af de af deres udtalelser og afgørelser, som de mener er af særlige relevans, for at øge kendskabet til deres arbejde og ligestillingsretten.

- (28) Ligebehandlingsorganerne bør have ret til at handle i retssager for at bidrage til at sikre overholdelse af princippet om ligebehandling som fastsat i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Sådanne retssager kan finde sted ved domstole eller tilsvarende organer, der behandler spørgsmål om ligebehandling og forskelsbehandling, i overensstemmelse med national ret og praksis. National ret og praksis om antagelse af søgsmål til realitetsbehandling, og navnlig enhver betingelse om legitim interesse, må ikke anvendes på en måde, der kan undergrave effektiviteten af ligebehandlingsorganernes ret til at handle. Beføjelserne til at gennemføre undersøgelser og træffe afgørelser og den ret til at handle i retssager, som ligebehandlingsorganer tildeles i medfør af dette direktiv, vil fremme den praktiske gennemførelse af de nuværende bestemmelser i direktiv 2006/54/EF om bevisbyrde og i 2006/54/EF og 2010/41/EU om forsvar af rettigheder. Ligebehandlingsorganer vil på de betingelser, der fastsættes i dette direktiv, kunne fastslå faktiske omstændigheder "som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling", og dermed kunne opfylde betingelserne i artikel 19 i direktiv 2006/54/EF. Den støtte, som ligebehandlingsorganerne yder, vil derfor lette ofres adgang til domstolsprøvelse. Ligebehandlingsorganerne kan udvælge de sager, de beslutter at forfølge i retssager for at bidrage til en korrekt fortolkning og anvendelse af lovgivningen om ligebehandling.
- (28a) Når ligebehandlingsorganer har beføjelse til at træffe bindende afgørelser, bør de have beføjelse til at optræde som part i sager om fuldbyrdelse eller domstolsprøvelse af disse afgørelser. Ligebehandlingsorganerne bør også kunne fremsætte bemærkninger til domstolene, f.eks. ved at afgive ekspertudtalelser, i overensstemmelse med national ret og praksis.
- (28b) Ligebehandlingsorganernes ret til at handle i retssager kan antage forskellige former i forskellige nationale retlige rammer. Medlemsstaterne bør derfor i overensstemmelse med national ret og praksis vælge en eller flere af følgende handlemuligheder: at handle på vegne af et eller flere ofre eller til støtte for et eller flere ofre eller at indlede en retssag i eget navn.

- (29) Ligebehandlingsorganer kan handle på vegne af eller til støtte for ofre og, hvor det er relevant, med deres godkendelse, hvormed de får adgang til domstolsprøvelse, hvor ofrene ellers ofte afskrækkes af proceduremæssige og økonomiske hindringer eller frygt for viktimisering. Når ligebehandlingsorganer handler på vegne af et eller flere ofre, repræsenterer de ofrene ved domstolen. Når ligebehandlingsorganer handler til støtte for et eller flere ofre, deltager i retssager, som ofrene har indledt, for at støtte kravet.
- (30) Nogle tilfælde af forskelsbehandling er vanskelige at bekæmpe, fordi der ikke er nogen klager, der selv forfølger sagen. Domstolen bekræftede i dommen i sag C-54/07 (Feryn)²³, som blev anlagt af et ligebehandlingsorgan i eget navn, at der kan konstateres forskelsbehandling, selv om der ikke kan identificeres en klager. For at bekæmpe forskelsbehandling i samfundets interesse kan medlemsstaterne derfor også fastsætte, at ligebehandlingsorganer bør kunne handle i eget navn i visse tilfælde af forskelsbehandling, f.eks. på grund af deres antal eller alvor eller behov for juridisk afklaring, som hver især kan indebære, at forskelsbehandlingen har strukturel eller systematisk karakter. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret og praksis fastsætte, at sådanne tilfælde af forskelsbehandling kræver, at den indklagede er en identificeret person eller enhed.
- (31)
- (32)
- (33) For at sikre respekten for individuelle rettigheder bør medlemsstaterne fastlægge rammerne for ligebehandlingsorganernes beføjelser med passende retssikkerhedsgarantier, som sikrer, at centrale principper såsom retten til et forsvar og retten til domstolsprøvelse af bindende afgørelser beskyttes på passende vis. Medlemsstaterne kan f.eks. tilbyde fortrolighed til vidner og whistleblowere som en vigtig måde at tilskynde til indberetning af tilfælde af forskelsbehandling på.

²³ Domstolens dom af 10. juli 2008, Feryn, C-54/07, ECLI:EU:C:2008:397.

- (34) Bestemmelserne om ligebehandlingsorganernes ret til at handle i retssager ændrer ikke rettighederne for ofre og sammenslutninger, organisationer eller andre juridiske personer, som håndhæver ofres rettigheder, som i overensstemmelse med kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU overholdes, som fastsat i disse direktiver, herunder når de har indledt en retslig og/eller administrativ procedure, uanset form.
- (35) Hvorvidt ligebehandlingsorganernes arbejde er virkningsfuldt, afhænger også af, at grupper, der er i risiko for forskelsbehandling, får fuld adgang til deres tjenester. I en undersøgelse gennemført af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder²⁴ tilkendegav 71 % af medlemmerne af etniske mindretal og indvandrer mindretal, at de ikke er bekendt med organisationer, der tilbyder støtte eller rådgivning til ofre for forskelsbehandling. Som et vigtigt skridt for at støtte denne adgang skal medlemsstaterne sikre, at alle personer kender deres rettigheder og er opmærksomme på ligebehandlingsorganernes eksistens og de tjenester, som disse organer tilbyder. Dette er særlig vigtigt for dårligt stillede grupper og grupper, hvis adgang til disse oplysninger kan være hindret, f.eks. af deres usikre økonomiske status, alder, handicap, læse- og skrivefærdigheder, nationalitet eller opholdsstatus eller deres manglende adgang til onlineværktøjer.
- (36) Alle bør på lige fod sikres adgang til ligebehandlingsorganernes tjenester og publikationer. Derfor bør potentielle hindringer for adgang til ligebehandlingsorganers tjenester kortlægges og imødegås. Tjenesterne bør være gratis for klagere. Uden at dette berører regionale og lokale myndigheders autonomi, bør medlemsstaterne også sikre, at ligebehandlingsorganernes tjenester er tilgængelige for alle potentielle ofre på hele deres område, f.eks. gennem oprettelse af lokale kontorer, herunder mobile kontorer, gennem anvendelse af kommunikationsværktøjer, gennem tilrettelæggelse af lokale kampagner, gennem samarbejde med lokale delegerede eller civilsamfundsorganisationer eller gennem tjenesteydere, der er indgået kontrakt med.

²⁴ FRA EU-MIDIS II-undersøgelsen.

- (37) For at sikre adgang for personer med handicap til alle ligebehandlingsorganers tjenester og aktiviteter er det nødvendigt at sikre tilgængelighed i overensstemmelse med kravene i direktiv (EU) 2019/882²⁵ og at sikre tilpasninger i rimeligt omfang i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der blev vedtaget den 13. december 2006. Ligebehandlingsorganerne bør derfor sikre fysisk og digital²⁶ tilgængelighed ved at forebygge og fjerne hindringer, som personer med handicap kan stå over for i forbindelse med adgang til ligebehandlingsorganernes tjenester og oplysninger, og sørge for tilpasninger i rimeligt omfang, idet der foretages nødvendige og passende ændringer og tilpasninger, hvis det er nødvendigt i et konkret tilfælde.
- (38) Muligheden for, at ligebehandlingsorganer regelmæssigt og på et langsigtet grundlag kan koordinere og samarbejde på forskellige niveauer, er afgørende for gensidig læring, sammenhæng og konsekvens, og det kan udvide rækkevidden og virkningen af deres arbejde. Ligebehandlingsorganer bør inden for deres respektive kompetenceområder samarbejde med andre ligebehandlingsorganer i samme medlemsstat og med offentlige og private enheder på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan samt EU-plan, f.eks. netværk for nationale ligebehandlingsorganer på EU-plan, civilsamfundsorganisationer, databeskyttelsesmyndigheder, arbejdsmarkedets parter, arbejds- og uddannelsestilsyn, retshåndhævende organer, agenturer med ansvar på nationalt plan for forsvar af menneskerettighederne, nationale statistiske kontorer, myndigheder, der forvalter EU-midler, nationale romakontaktpunkter, forbrugerorganisationer og nationale uafhængige mekanismer til fremme, beskyttelse og overvågning af FN's handicapkonvention.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

²⁶ Se Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1) og den tilhørende gennemførelsesafgørelse.

- (39) Ligebehandlingsorganer kan ikke udfylde deres rolle som eksperter i ligebehandling, hvis de ikke høres tilstrækkeligt tidligt i den politiske beslutningsproces om spørgsmål vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Medlemsstaterne bør derfor indføre procedurer for at sikre rettidig høring og bør også gøre det muligt for ligebehandlingsorganer, hvor disse finder det nødvendigt, at fremsætte henstillinger og offentliggøre dem i så god tid, at de kan tages i betragtning.
- (40) Ligestillingsdata er afgørende for at øge bevidstheden, bevidstgøre folk, kvantificere forskelsbehandling, vise tendenser over tid, bevise eksistensen af forskelsbehandling, evaluere gennemførelsen af ligestillingslovgivningen, påvise behovet for positiv særbehandling og bidrage til evidensbaseret politikudformning²⁷. Ligebehandlingsorganer kan bidrage til udviklingen af ligestillingsdata til disse formål, f.eks. ved at tilrettelægge rundbordsdiskussioner, som samler alle relevante enheder. Ligebehandlingsorganer bør også indsamle og analysere data om deres egne aktiviteter eller gennemføre undersøgelser, og de bør i overensstemmelse med national ret kunne få adgang til og gøre brug af statistikker vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Personoplysninger, der indsamles af ligebehandlingsorganet, bør anonymiseres eller, hvis dette ikke er muligt, pseudonymiseres.
- (40a) Ligebehandlingsorganer bør vedtage et arbejdsprogram, der fastlægger deres prioriteter og kommende aktiviteter, hvilket giver dem mulighed for at sikre sammenhæng mellem deres forskellige arbejdsområder over tid og at tage fat på systemiske problemer med forskelsbehandling, der falder ind under deres mandat, som led i en langsigtet handlingsplan.
- (41) Ud over at offentliggøre en årlig aktivitetsrapport bør ligebehandlingsorganerne regelmæssigt offentliggøre en rapport med en samlet vurdering af situationen med hensyn til forskelsbehandling, der falder ind under deres mandat i medlemsstaten, samt andre rapporter vedrørende forskelsbehandling.

²⁷ Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ("direktivet om racelighed") og Rådets direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ("direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet") (SWD(2021) 63 final).

(42)

(43) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 2, for så vidt angår funktionen af ligebehandlingsorganer, der er udpeget i henhold til dette direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at opstille en liste over relevante indikatorer, på grundlag af hvilke der bør indsamles data. Disse indikatorer bør ikke have til formål at lave ranglister eller fremsætte specifikke henstillinger til de enkelte medlemsstater.

(43a) Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁸.

(44) Dette direktiv fastsætter minimumskrav og giver således medlemsstaterne mulighed for at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke tjene som begrundelse for en forringelse af de eksisterende vilkår på dette felt i de enkelte medlemsstater.

(44a) Enhver behandling af personoplysninger, der foretages af ligebehandlingsorganer i henhold til dette direktiv, bør foretages i fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679. Medlemsstaterne bør sikre, at ligebehandlingsorganernes opgaver er klart fastlagt ved lov i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra e), i forordning (EU) 2016/679 sammenholdt med artikel 6, stk. 2 og 3, i nævnte forordning.

Ligebehandlingsorganerne bør kun behandle personoplysninger i det omfang, det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv, som har til formål at håndhæve de grundlæggende rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU. Personer, hvis personoplysninger behandles, bør informeres om deres rettigheder som registrerede, herunder om de retsmidler, de har til rådighed på nationalt plan.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (44b) Hvis udførelsen af ligebehandlingsorganernes opgaver kræver behandling af de særlige kategorier af personoplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1), i forordning (EU) 2016/679, bør medlemsstaterne også sikre, at national ret respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og fastsætter passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, litra g), i forordning (EU) 2016/679. Sådanne garantier bør f.eks. omfatte interne politikker og foranstaltninger til at sikre dataminimering, herunder gennem anonymisering af personoplysninger, hvor det er muligt, til at anvende pseudonymisering og kryptering af personoplysninger, til at forhindre uautoriseret adgang til og videregivelse af personoplysninger og til at sikre, at personoplysninger ikke behandles længere end nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de behandles.
- (45) Dette direktiv bygger på reglerne i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU ved at indføre skærpede standarder for ligebehandlingsorganers funktion. De tidligere bestemmelser om ligebehandlingsorganer i artikel 20 i direktiv 2006/54/EF og artikel 11 i direktiv 2010/41/EU bør derfor udgå.
- (46) Dette direktiv har til formål at sikre, at ligebehandlingsorganer fungerer i overensstemmelse med minimumsstandards, med henblik på at gøre dem mere effektive og sikre deres uafhængighed for at styrke anvendelsen af princippet om ligebehandling. Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv, som udelukkende fastsætter minimumsstandards, ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (47)
- (48)
- (49) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 2. februar 2023.

Artikel 1

Formål, genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav til ligebehandlingsorganers funktion for at gøre dem mere effektive og sikre deres uafhængighed med henblik på at styrke anvendelsen af princippet om ligebehandling, jf. direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU.
2. Medlemsstaternes forpligtelser og ligebehandlingsorganernes opgaver i henhold til dette direktiv omfatter de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU.
- 2a. Dette direktiv berører ikke mere specifikke bestemmelser i direktiv (EU) 2023/970.

Artikel 2

Udpegelse af ligebehandlingsorganer

1. Medlemsstaterne udpeger et eller flere organer (i det følgende benævnt "ligebehandlingsorganer"), der skal udøve de kompetencer, der er fastlagt i dette direktiv.
2. Dette direktiv berører ikke de kompetencer, som arbejdstilsyn eller andre håndhævende organer samt arbejdsmarkedets parter har.

Artikel 3

Uafhængighed

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at ligebehandlingsorganerne er uafhængige og ikke er underlagt udefrakommende indflydelse under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres kompetencer, navnlig for så vidt angår deres interne struktur, ansvarlighed, personale, organisatoriske anliggender og forvaltning af finansielle ressourcer.

2. Medlemsstaterne fastsætter gennemsigtige procedurer for udvælgelse, udpegelse, tilbagekaldelse og potentielle interessekonflikter for ligebehandlingsorganernes personale, der har en beslutningstagende eller ledende stilling, og, hvor det er relevant, medlemmer af bestyrelsen, med henblik på at garantere deres kompetence og uafhængighed.
3. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne etablerer en intern struktur, der garanterer en uafhængig og, hvor det er relevant, upartisk udøvelse af deres kompetencer.
4. Medlemsstaterne sikrer, at den interne struktur for organer med flere mandater garanterer selvstændig udøvelse af ligestillingsmandatet.

Artikel 4

Ressourcer

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med deres nationale budgetprocedurer, at hvert ligebehandlingsorgan råder over de menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer, der er nødvendige for at udføre dets opgaver og udøve dets kompetencer effektivt, af de grunde og på de områder, der er omfattet af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, herunder hvis et ligebehandlingsorgan er en del af et organ med flere mandater.
- 2.

Artikel 5

Forebyggelse, fremme og bevidstgørelse

1. Medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger såsom strategier for at øge bevidstheden blandt befolkningen i hele deres område med særlig vægt på enkeltpersoner og grupper, der er i risiko for forskelsbehandling, om rettighederne i henhold til direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU og om eksistensen af ligebehandlingsorganer og deres tjenester.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne har beføjelse til at udføre aktiviteter til forebyggelse af forskelsbehandling og fremme af ligebehandling.
3. Medlemsstaterne og ligebehandlingsorganerne tager hensyn til, hvilke kommunikationsværktøjer og -formater der er hensigtsmæssige for den enkelte målgruppe. De fokuserer navnlig på grupper, hvis adgang til disse oplysninger kan være vanskelig, f.eks. på grund af deres usikre økonomiske status, alder, handicap, læse- og skrivefærdigheder, nationalitet eller opholdsstatus eller manglende adgang til onlineværktøjer.

Artikel 6

Bistand til ofre

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne er i stand til at yde bistand til formodede ofre, jf. stk. 2-4.
2. Ligebehandlingsorganerne skal kunne modtage klager over forskelsbehandling.
3. Ligebehandlingsorganerne yder bistand til formodede ofre, i første omgang ved at informere dem om de retlige rammer, herunder rådgivning målrettet deres specifikke situation, om de tjenester, ligebehandlingsorganet tilbyder, og relaterede proceduremæssige aspekter samt om tilgængelige retsmidler, herunder muligheden for at anlægge sag ved domstolene.

Ligebehandlingsorganerne informerer også formodede ofre om de gældende fortrolighedsregler, om beskyttelse af personoplysninger og om mulighederne for at få psykologisk eller anden form for relevant støtte fra andre organer eller organisationer.

4. Ligebehandlingsorganerne underretter inden for en rimelig frist klagerne om, hvorvidt klagen vil blive henlagt, eller om der er grund til at forfølge den videre.

Artikel 7

Alternativ tvistbilæggelse

Ligebehandlingsorganerne skal give parterne mulighed for at søge en alternativ bilæggelse af deres tvist. Denne proces kan ledes af ligebehandlingsorganet selv eller af en anden kompetent enhed i overensstemmelse med national ret og praksis, i hvilket tilfælde ligebehandlingsorganet kan fremsætte bemærkninger til denne enhed. Hvis en sådan proces afsluttes uden en løsning, berører dette ikke retten til at gå rettens vej.

Artikel 8

Undersøgelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne har beføjelse til at gennemføre undersøgelser for at finde ud af, om der er sket en overtrædelse af princippet om ligebehandling i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU.
2. Medlemsstaterne etablerer en ramme med henblik på gennemførelse af undersøgelser, der gør det muligt for ligebehandlingsorganerne at fremskaffe oplysninger. Denne ramme skal navnlig give ligebehandlingsorganerne effektiv ret til adgang til oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for at fastslå, om der er sket forskelsbehandling. Den skal også indeholde passende mekanismer for ligebehandlingsorganer til at samarbejde med relevante offentlige organer med henblik herpå.
- 3.
4. Medlemsstaterne kan også overdrage de beføjelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til et andet kompetent organ i overensstemmelse med national ret og praksis. Når et sådant kompetent organ har afsluttet sine undersøgelser, giver det ligebehandlingsorganet, efter dettes anmodning, oplysninger om resultaterne heraf.

Artikel 8a

Udtalelser og afgørelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne har beføjelse til at dokumentere deres vurdering af sagen, herunder fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder og en begrundet konklusion om, hvorvidt der foreligger forskelsbehandling. Medlemsstaterne afgør, om dette skal ske ved hjælp af ikkebindende udtalelser eller bindende afgørelser.
2. Hvis det er relevant, skal både ikkebindende udtalelser og bindende afgørelser indeholde specifikke foranstaltninger til afhjælpning af enhver konstateret overtrædelse af princippet om ligebehandling og til forebyggelse af yderligere tilfælde. Medlemsstaterne indfører passende mekanismer til opfølgning på ikkebindende udtalelser, f.eks. feedbackforpligtelser, og fuldbyrdelse af bindende afgørelser.
3. Ligebehandlingsorganerne offentliggør som minimum sammendragene af de af deres udtalelser og afgørelser, som de mener er af særlige relevans.

Artikel 9

Retssager

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganer har ret til at handle i retssager i civilretlige og forvaltningsretlige sager vedrørende gennemførelsen af princippet om ligebehandling som fastsat i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, jf. stk. 2-5, i overensstemmelse med national ret og praksis vedrørende antagelse af søgsmål til realitetsbehandling, herunder eventuelle regler om, at det formodede offers godkendelse er påkrævet.
2. Ligebehandlingsorganets ret til at handle i retssager omfatter retten til at fremsætte bemærkninger til domstolen i overensstemmelse med national ret og praksis.
 - a)
 - b)
 - c)

- 2a. Ligebehandlingsorganets ret til at handle i retssager omfatter også mindst én af følgende:
- a) retten til at indlede en sag på vegne af et eller flere ofre
 - b) retten til at deltage i en retssag til støtte for et eller flere ofre eller
 - c) retten til at indlede en retssag i eget navn for at forsvare samfundets interesser.
- 2b. Ligebehandlingsorganets ret til at handle i retssager omfatter retten til at optræde som part i sager om fuldbyrdelse eller domstolsprøvelse af bindende afgørelser, hvis ligebehandlingsorganer har beføjelse til at træffe sådanne afgørelser i henhold til artikel 8a.
- 3.
- 4.
5. Medlemsstaterne kan fastsætte, at undersøgelser i henhold til artikel 8, stk. 2, og artikel 8a, ikke indledes eller fortsættes, mens der verserer en retssag om samme sag.

Artikel 10

Retssikkerhedsgarantier

Medlemsstaterne sikrer, at de involverede fysiske og juridiske personers ret til forsvar beskyttes i de procedurer, der er omhandlet i artikel 6, 7, 8, 8a og 9. De bindende afgørelser, der er omhandlet i artikel 8a kan prøves ved domstolene i overensstemmelse national ret.

Artikel 11

Lige adgang

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle på lige fod har adgang til ligebehandlingsorganernes tjenester og publikationer.
- 1a. Ligebehandlingsorganerne sikrer, at der ikke er nogen hindringer for at indgive klager, f.eks. ved at det er muligt at modtage klager mundtligt, skriftligt og online.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne yder deres tjenester gratis til klagere i hele deres område, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder.

Artikel 11a

Adgang og tilpasninger i rimeligt omfang for personer med handicap

Medlemsstaterne sikrer tilgængelighed og sørger for tilpasninger i rimeligt omfang for personer med handicap for at garantere dem lige adgang til alle ligebehandlingsorganers tjenester og aktiviteter, herunder bistand til ofre, klagebehandling, alternativ tvistbilæggelse, oplysninger og publikationer samt aktiviteter til forebyggelse, fremme og bevidstgørelse.

Artikel 12

Samarbejde

Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne har indført passende mekanismer til inden for deres respektive kompetenceområder at samarbejde med andre ligebehandlingsorganer i samme medlemsstat og med relevante offentlige og private enheder, herunder arbejdstilsyn, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer, på nationalt, regionalt og lokalt plan samt i andre medlemsstater og på EU-plan og internationalt plan.

Artikel 13

Høring

Medlemsstaterne indfører procedurer for at sikre, at regeringen og relevante offentlige myndigheder hører ligebehandlingsorganerne om lovgivning, politik, procedurer og programmer vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU.

Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne har ret til at fremsætte henstillinger om disse spørgsmål, til at offentliggøre dem og til at kræve opfølgning på deres henstillinger.

Artikel 14

Dataindsamling og adgang til ligestillingsdata

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne indsamler data om deres aktiviteter med henblik på at udarbejde de rapporter, der er omhandlet i artikel 15, litra b) og c).
2. De indsamlede data opdeles efter de grunde og områder, der er omfattet af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, og i overensstemmelse med de indikatorer, der er omhandlet i artikel 16. De indsamlede personoplysninger anonymiseres eller, hvis dette ikke er muligt, pseudonymiseres.
3. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne kan få adgang til statistikker vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, i overensstemmelse national ret, hvis de finder, at sådanne statistikker er nødvendige for at foretage en samlet vurdering af situationen med hensyn til forskelsbehandling i medlemsstaten og for at udarbejde de rapporter, der er omhandlet i artikel 15, litra c).

4. Medlemsstaterne giver ligebehandlingsorganerne mulighed for at fremsætte henstillinger om, hvilke data der skal indsamles i forbindelse med de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU, til offentlige og private enheder, herunder offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter, virksomheder og civilsamfundsorganisationer. Medlemsstaterne kan også give ligebehandlingsorganerne mulighed for at spille en koordinerende rolle i indsamlingen af ligestillingsdata.
5. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne kan gennemføre uafhængige undersøgelser vedrørende forskelsbehandling.

Artikel 15

Rapporter og strategisk planlægning

Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganerne:

- a) vedtager et arbejdsprogram med deres prioriteter og kommende aktiviteter
- b) udarbejder og offentliggør en årlig aktivitetsrapport, der omhandler deres årlige budget, personale og regnskab
- c) offentliggør en eller flere rapporter med henstillinger mindst hvert fjerde år om situationen med hensyn til ligebehandling og forskelsbehandling, herunder potentielle strukturelle spørgsmål, i deres medlemsstat.

Overvågning og rapportering

1. Senest den [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] opstiller Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over fælles indikatorer for, hvordan de ligebehandlingsorganer, der er udpeget i henhold til dette direktiv, fungerer. Ved udarbejdelsen af indikatorerne kan Kommissionen søge rådgivning hos Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og hos netværk for ligebehandlingsorganer på EU-plan. Indikatorerne skal dække ligebehandlingsorganernes ressourcer, uafhængige funktion og effektivitet samt udviklingen i deres mandat, beføjelser eller struktur og sikre, at de data, der indsamles på nationalt plan, er sammenlignelige, objektive og pålidelige. Indikatorerne har ikke til formål at lave ranglister eller fremsætte specifikke henstillinger til de enkelte medlemsstater.

Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18a, stk. 2.
2. Senest den [syv år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert femte år forelægger medlemsstaterne Kommissionen alle relevante oplysninger om dette direktivs anvendelse. Disse oplysninger skal som minimum omfatte data om ligebehandlingsorganernes funktion og tage hensyn til de rapporter, der er udarbejdet af ligebehandlingsorganerne i henhold til artikel 15, litra b) og c).
3. Kommissionen udarbejder en rapport om anvendelsen og de praktiske virkninger af dette direktiv på grundlag af de i stk. 2 omhandlede oplysninger og yderligere relevante data indsamlet på nationalt plan og EU-plan, navnlig fra netværk for ligebehandlingsorganer på EU-plan og andre interessenter, af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

Artikel 17

Minimumskrav

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser, der er gunstigere end de minimumskrav, der er fastsat i dette direktiv.
2. Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder en forringelse af det eksisterende niveau af beskyttelse mod forskelsbehandling i medlemsstaterne i de anliggender, der er omfattet af direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU.

Artikel 18

Behandling af personoplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ligebehandlingsorganer kun indsamler og behandler personoplysninger, hvis det er nødvendigt for udførelsen af en opgave i henhold til dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der er fastsat passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, når ligebehandlingsorganerne behandler de særlige kategorier af personoplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1), i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 18a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 19

Udgåede artikler i direktiv 2006/54/EF og 2010/41/EU

Artikel 20 i direktiv 2006/54/EF og artikel 11 i direktiv 2010/41/EU udgår. Henvisninger til organer til fremme af ligebehandling i disse artikler gælder som henvisninger til de ligebehandlingsorganer, der er omhandlet i dette direktivs artikel 2.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*36 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 19 finder anvendelse fra den [*datoen i artikel 20, stk. 1*].

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
